

Den Allgode.

Förborgade och höga väsen,
Som skrifvit samma allmakts-lag
För solars tidehvarf och gräsen,
Som vissna på en sommardag!
Jag ville mina tankar svinga
Till din omäteliga höjd,
Men suckar blott, i stoftet höjd:
Gud! Du är stor — och jag är ringa!

Dock ej i himlars höjd allena,
Men i hvar dygdigt bröst, du bor.
Säll den, hvars känslor äro rena!
Säll den, som icke ser, men tror!
När, häfvande och stum, jag dignar
I glansen af ditt majestät,
Jag i välgerningarnes fjät
Dig finner, känner och välsignar.

För ögat gömd, men hjertat nära,
Gud! du är god och kärleksrik:
Det vet jag, och det skall mig lära
Att dig i kärlek varda lik.
Min suck jag då med tillit sänder
Till dig, du far, som allt förmår,
Som räknat mina hufvudhår
Och bär mig uppå dina händer!